

KOKREHEL FLÓRIÁN

Bölcsészet- és Társadalomtudományi Kar

Történelem és állampolgári ismeretek tanára szak (osztott, mesterképzés)

kokrehel.florian@gmail.com

Az angol bányászok helyzete a 19. század első felében

Előadásomban az angol bányászok helyzetét vizsgálom meg az 1800-as évek elejétől, egészen az 1842-es „Bányákról és szénbányákról szóló törvény” elfogadásáig. Előzményként felvázolom az ipari forradalom folyamatát, a munkások helyzetét, illetve Lord Ashley szerepét a törvényjavaslat kidolgozásában. A fő részben részletesen bemutatom a bányákat és az ott végzett munka körülményeit. Elemzem a káros hatások kialakulását és azok következményeit a bányászok egészségére és testi épségére. A rossz szellőztetés miatt légúti betegségek jelentkeztek náluk, s gyakran vezetett balesethez is (robbanás). A hiányos vízvezetés és a nedves, sáros környezet megnehezítette a munkát és testi fájdalmakat idézett elő. A szűk és alacsony járatok miatt, gyakori volt a görnyedt testtartás és a gerinc, valamint a végtagok fájdalma. A létrákon való mászás és súly cipelése a testi erejük elvesztéséhez vezetett. A gyerekek számára ezeken kívül nehézséget jelentett az erőszakos munkavezető jelenléte is.

A körülmények bemutatását követően röviden megvizsgálom a reformtervezetet, vajon mennyit javított a helyzeten az 1842-es törvény, s milyen változásokat idézett elő?

Az előadáshoz felhasználok Lord Ashley alsóházi beszédét, a parlamenti bizottság jelentését a bányászok helyzetéről, valamint Charles C. Cobden korabeli írását, amelyben számos munkást idéz a szerző. Rajtuk kívül Leonard Horner munkája is fontos, hiszen ellenőrként járt a tárgyalt bányákban és részt vett a jelentés összeállításában.